

BOHOSLUŽBY 2. 5. 2021 (NEDĚLE CANTATE)

1. biblické čtení: Izajáš 44,1-6

A nyní slyš, Jákože, můj služebníkú, Izraeli, jehož jsem vyvolil. ² Toto praví Hospodin, který tě učinil, který tě vytvořil v životě matky a pomáhá ti: Neboj se, Jákože, můj služebníkú, Ješurúne, jehož jsem vyvolil. ³ Já vyleji vody v místa zprahlá žízni, bystřiny na suchou zemi. Já vyleji svého ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou. ⁴ Porostou jak mezi trávou, budou jako topoly při tekoucích vodách. ⁵ Onen řekne: »Já jsem Hospodinův« a jiný se nazve jménem Jákožovým, další si napíše na ruku: »Jsem Hospodinův« a dá si čestné jméno Izrael." ⁶ Toto praví Hospodin, král Izraele, jeho vykupitel, Hospodin zástupů: "Já jsem první i poslední, kromě mne žádného Boha není.

2. biblické čtení: Jan 16,5-15

Ježíš řekl učedníkům: ⁵ „Nyní však odcházím k tomu, který mě poslal, a nikdo z vás se mě nezeptá: Kam jdeš? ⁶ Ale že jsem s vámi tak mluvil, zármutek naplnil vaše srdce. ⁷ Říkám vám však pravdu: Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám. ⁸ On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud: ⁹ Hřích v tom, že ve mne nevěří; ¹⁰ spravedlnost v tom, že odcházím k Otci a již mne nespátříte; ¹¹ soud v tom, že vládce tohoto světa je již odsouzen. ¹² Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to neunesli. ¹³ Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít. ¹⁴ On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne. ¹⁵ Všecko, co má Otec, jest mé. Proto jsem řekl, že vám bude zvěstovat, co přijme ode mne.“

98

1. Zpívejte Pánu nové písně, vždyť divné věci učinil,
svou pravici nás vyňal z tísně, svým svatým ramenem nás kryl.
Pán v nekonečné laskavosti své spásy známost zvěstuje
a ve své věčné spravednosti všem národům se zjevuje.
2. Pán na svou milost pamatuje, / nám kdysi hojně slíbenou, /
a pravdu svou vždy naplňuje, / tu Izraeli zjevenou. /
Hle, jak náš Bůh nás věrně řídí / svým slovem času každého, /
tak všechny kraje světa vidí / spasení Boha našeho.
3. Kdo bydlíte na zemi celé, / hlas Pánu ke cti vydejte, /
a přineste mu díky vřelé / i žalmy jemu zpívejte. /
Nuž slavte Pána v plesu stálém / citarou, harfou, troubami, /
před Hospodinem, slavným Králem, / hlas vydávejte s chvalami.
4. Zvuč, moře i se všemi tvory, / a lidé země zpívejte. /
Těž i vy prozpěvujte, hory, / a všechny řeky plesejte. /
Před Pánem zvučte, neboť přijde, / by soudil svět v spravednosti, /
svou pravdu zemi zjevit vyjde / a lidem soudy v svatosti.

617

1. Jak dobré je našemu Pánu zpívat žalmy a vzdávat chválu.
On stádce svého shromáždil, rány svého lidu obvázal.
Sčítá hvězdy a volá jménem, moudrost Pána my neobsáhnem.
On svévolníky potírá, spravedlivých se však ujímá.
2. Naš Bůh dává i trávě růsti, / zvířatům všem dosyta jisti. /
Zalíbení má však jen v tom, / jeho soudů kdo chce se báti. /
Svému Pánu, Jeruzaléme, / chvály zpívej i ty, Sióně. /
Žehná synům stádce svého, / chvalte Pána, Boha mocného.

168

1. Zpívejte, čest vzdejte Hospodinu ze všech stran!
Staré věci přestaly a nové se začaly!
Obnovení smyslové, začněte písně nové!
Nechat' množí chvály Boží, což má dchnutí, s vnitřní chutí
po všem světě! On jest Pán!
2. Zpívejte, jásejte, / chválice Hospodina! /
Necht' že se chvály jeho / konají dne každého, /
ať lidské pokolení / šetří svého spasení! /
Oznamujte / a zvěstujte / všem krajanům / i pohanům /
skutky Boží, kdož je zná.

3. S pilností, s radostí / chválu jemu každý vzdej! /
 Však se máte čistiti, / ozdobu svatou vzíti, /
 chtít' do síně vcházeti / a jemu se klaněti. /
 On chce opět / lásky obět'. / Tu připravte, / oběťujte, /
 všecken svět ho ve cti měj!
 4. Vesel se srdečně / nebe se vším svým vojskem! /
 Též ty, země, veselá / proč bys býti neměla? /
 Vody, moře, studnice, / prozpěvujte vždy více! /
 Nechat' hluchí, / též i zvučí, / co v propastech, / hlubokostech; /
 méj Hospodin čest ve všem!

373

1. Ó sešli Ducha svého nám, Bože laskavý,
 at' srdce z nás každého k dobrému napraví,
 aby se v nás nevloudil duch odporný tobě,
 by žádný z nás nebloudil, škodě tím sám sobě.
 2. Tvůj Duch at' jest našeho / ducha posvětitel /
 a srdce z nás každého / jasný osvětitel, /
 at' nás učí moudrosti, / jež pochází z nebe, /
 bychom se vši možností / milovali tebe.
 3. Tvůj Duch at' nás uvede / v pravdu milou tobě, /
 at' žádný z nás neškodí / lži a zlosti sobě; /
 dar rozumu zdravého / když nám ráčils dáti, /
 pomoz ho ke cti tvého / jména užívatí.
 4. Mysl naši osvěcuj / světlem Ducha svého, /
 jím též mocně potěšuj / bídou sevřeného; /
 ve dnech utrpení dej / důvěru a stálost, /
 srdce čisté uchovej, / rozhojňuj svou milost.
 5. Když pak posléz odvoláš / věrné svoje k sobě, /
 Duch tvůj svatý siliž nás / v teskné smrti mdlobě. /
 Uděl v boji posledním / víry, statečnosti, /
 a po boji vítězném / přijmi na věčnosti.

368

1. Ó Tvůrce, Duchu svatý, přijď, rač v myslích našich hostem být;
 tvá naplň milost vznešená ta srdce tebou stvořená!
 2. Ó rozněť světlo v myslích nám / a vylej lásku v srdcí chrám; /
 ty v mdlobě těla posiluj, / svou mocí stále při nás stůj.
 3. Rač Zlého dále zapudit / a pokojem nás obdařit, /
 at' tebou takto vedeni / veškerých škod jsme zbaveni.
 4. Ty Otce rač dát znáti nám, / Syn rovněž tebou budiž znám; /
 i tebe, z obou vyšlého, / at' máme času každého.

376

1. Skloň se k nám, Pane Ježíši, Ducha svatého nám sešli,
 nás milostí, mocí svou ved' a na cestu pravdy uved'.
 2. K chvále své rty naše spravuj, / srdce k vroucnosti nakloňuj, /
 víru rozmnož, smysly pravé, / učíň nám své jméno známé.
 3. Až budem s vyvolenými / „Svatý, svatý!“ zpívat tvými, /
 tváří v tvář na tě patřiti / a v světle věčném slaviti.
 4. Sláva bud' Otcí i Synu, / mocnému Duchu svatému: /
 Trojici svaté sláva, čest / na věky necht' vzdávána jest.